

DEL PARTIT DE VALENCIA
Una fase del joc :-: Pasarín intercepta l'arrencada de Balonierí amb una fogosa entrada

Segons l'Estatut de Praga, Espanya no podrà prendre part al torneig futbolístic de les pròximes Olimpíades

Extraïem del "raport" oficial de les deliberacions del Congrés del Comitè Internacional Olímpic, celebrat darrerament a Praga: "L'Assemblea s'assabenta de la moció que presentada pels delegats suecs, diu:

"La F. I. F. A. ha adoptat reglaments sobre l'amateurisme que permeten de cobrar dietes per indemnització de salaris perduts als seus individus. Volem saber si una Federació que ha violat de tal manera els principis fonamentals de l'amateurisme, fixats pel present Congrés, està qualificada per organitzar el torneig olímpic de futbol, i si un país que admet aquesta situació pot participar-hi."

El president, comte de Baillet-Latour, contesta que cal tenir confiança en les Federacions nacionals; però que és ben entès que aquestes no podran formar llurs equips amb jugadors que hagin cobrat cap indemnització per salaris perduts..."

Per tant, com sigui que els reglaments de la Federació Espanyola autoritzen el cobrament de les dietes als seus jugadors de futbol, és de preveure que Espanya queda excloua del torneig futbolístic amb ocasió de les pròximes Olimpíades.

Modificacions importants

L'Internacional Board ha modificat la regla de l'off-side, reduint a dos jugadors els tres que s'exigien de tenir al davant per a poder fer joc

L'«out» es tirarà des de fora la ratlla

A París s'ha celebrat el ple de l'Internacional Board, que tanta expectació havia despertat en el món dels futbolistes, ja que en ell s'havia de tractar de la modificació d'algunes regles del joc, però particularment el famós "off-side".

Finalment, els anglesos s'han sortit amb la seva; al cap de quatre o cinc anys, veuen satisfets llurs anhels. D'ara en endavant, ja no caldran tres adversaris al davant per rebre una passada feta d'enrera; amb dos que n'hi hagi, serà prou. Se'n va a baix la famosa tàctica del "one back game" i des de començaments de la temporada 1925-26, assistirem a una transformació prou sensible del joc. Els àrbitres i aquells que sempre estan cridant "orsai", "orsai", estan d'enhorabona! Per als defenses, en canvi, quin suplici!

La regla de l'off-side datava del 1866 i havia es-

tat objecte de modificació en 1871, en la qual data s'establí el penalty.

Els escocesos, comprenent també l'abus que es feia avui del joc de l'off-side, demanaven el manteniment de les regles actuals, però a la famosa distància de les quaranta jardes; els anglesos decantaven per la reducció de 3 a 2 jugadors. Ha triomfat, doncs, el punt de vista anglès.

També l'Internacional Board ha abolit la regla obligatòria de tirar l'«out» des de la mateixa ratlla; es tirarà des de fora, però sense saltar.

els partits Wacker de Munic-Europa mentre en el primer l'Europa guanya ja-cument per 3 a 0, en el segon els ale-manys resulten netament vencedors per 5 gols a 2

A jutjar per la gran diferència observada entre el Wacker de dijous i el de diumenge, nom diria que mai no podia tractar-se d'un mateix equip. És cert que l'exhibició del primer dia no continuava ni de bon tros la fama de l'equip bavari i podia admetre's pel seu cantó un creixent tant per cent de desavantatges a conseqüència del viatge, de la calor verament insuportable, del terreny, etc. Però nos admetent que la seva forma d'un partit a l'altre hagues de millorar, es fa difícil de creure que aquesta diferència fos tan sensible, car l'equip muniquès de diumenge no ens recorda en cap tret característic el del dijous; tant va superar-se. La conseqüència no fou altra que un desbanestament absolut en les línies europees; si els backs, d'una manera més ostensible foren els responsables directes de la severa dieta que rebé l'equip, no ha d'oblidar-se tampoc la gens atortunada intervenció dels mitjos, que tracassaren totalment com a línia de contenció i no saberen recórrer a marcar, com era llur principal deure, en trobar-se amb uns adversaris molt més ràpids i decidits que no són pas ells.

L'entestar-se a voler fer joc de filigrana i de rases, donà una gran facilitat als alemanys, i aquest greu error de tàctica ha d'imputar-se sobretot a Pelaó, que jugà amb tota inconsciència, si bé ho féu amb la seva bona voluntat característica.

L'atac europeu, en les poques ocasions que aconseguí desfer-se de la pressió dels mitjos contraris, es trobà amb un obstacle formidable, com fou diumenge la parella de backs, de la qual cal censurar un joc poc lícit i poc correcte en el dreta. En aquestes condicions, és pueril afegir que l'atac europeu no existí més que de tard en tard, i en aquestes comptades ocasions brillà el factor home, però no existí pròpiament una línia.

Considerem tan desproporcionada la diferència entre el Wacker dels dos dies, que bé haurem de treure'n un terme mig per arribar a la conclusió del que és el seu valor real i efectiu.

Rau, no obstant, la principal qualitat d'aquest equip (excepció feta del porter), en la ratlla de mitjos, que si dijous ens va semblar força discreta, diumenge, en canvi, la trobarem molt completa i de gran eficàcia per assimilar-se ràpidament a la situació en què es troba i en què ha de jugar. La seva habilitat per tancar-se a la defensiva, formant llavors un bloc difícilíssim d'esberlar, igual que en les ocasions en què es llancen definitivament a l'atac per deixar-hi recolzar una excel·lent tripleta davantera, fa considerar als tres jugadors de bona "classe", i als quals, al nostre entendre, es deu en gran part la victòria assolida.

Si dijous no es veié element xutador, diumenge en canvi els tres avant-centrals es "destaparen" com

DEL PARTIT DE VALENCIA
L'inevitable clixé del bell estil de Zamora, que diumenge salvà l'equip espanyol d'una derrota

tres exemplars de perill. Els gols foren fets superbament i quasi tots ells de xuts correctíssims.

És sensible que gran part del nostre públic hagi deixat de presenciar una exhibició de tan interessant futbol com va ésser la del diumenge, car les grades i les tribunes del camp de l'Europa feien llàstima de veure de tan poca gent; del contrari, el record de l'equip muniquès quedaria gravat per molt temps entre els nostres amateurs.

Per acabar, subratllem en l'ordre d'individualitats: el porter Ertl, que posseeix condicions excepcionals; Klingers, defensa dreta, de gran seguretat en el kick, però massa violent; Huiras, també molt segur i més científic que el seu company; als mitjos, excel·lent el centre, i a la davantera, com el més perillós, l'interior dreta.—V. B.

El primer partit

Acudí a presenciar-lo bastant públic, el qual, sobretot a la segona part, no dissimulà la seva satisfacció pel joc brillant que feren els locals i, personalitzant, el d'En Cros, qui va ésser l'ànima de l'atac europeu. Els seus dos gols foren esplèndids de forma i palesen una brillant tornada a la "forma" d'aquest jugador. Limitant-nos al curs d'aquesta partida, començada amb ben poc interès per les dues bandes, cosa no d'estranyar tenint en compte la calda insuportable que feia, pot dir-se que el primer temps es passà ensopidament i amb tanteigs d'un cantó a l'altre i sense eficàcia.

A la segona part hi hagué un canvi total en escena

LES REGATES DE DIUMENGE

L'iol "Morató", del Marítim, tripulació Banús, guanyador en la prova de debutants.

L'Europa comença a treure forces i amb l'apoi dels mitjos, la davantera, entenen-se molt, establi un fort domini, el resultat del qual foren els tres gols magnífics.

El primer s'aconseguí a conseqüència d'un córner molt disputat, i en voler desviar un xut d'Artisus el propi back esquerre introduí la bola dins.

El segon el féu Cros d'un bon xut, quan els esmentats defenses es mostraren vacil·lants, però el millor de tots fou el tercer, també obra d'En Cros, i que li valgué una sorollosa ovació, en rematar amb el cap una precisa centrada de Pellicer.

Eren els equips:

Wacker: Estil; Klingers, Huirias; Weber, Wager, Falk; Ostermaier, Gans, Szabo, Neibauer i Alvat. Europa: Sanahuja; Serra, Alcoriza; Artisus, Pelao, Maurici; Pellicer, Cella, Cros, Montbrío i Vidal.

Havia arbitrat En Vela, sense incidents notables.

El segon partit

El públic hi era diumenge en nombre molt més inferior, cosa incomprensible. Ja de començament els equips alemanys semblaren sortir amb ganes de millorar l'efecte que el seu partit anterior havia produït i atacaren amb impetuositat; el primer gol no es féu esperar, d'un xut del davanter centre aprofitant, la passada del mig ala.

A la poca estona i en una brillant arrencada de l'interior dreta, els germanics feren un segon gol que l'àrbitre anul·lava per haver vist un fould preliminar (?). El joc quelcom dur d'algun element alemany fou causa d'esclatols i de protestes per part del públic. Cella, en una arrencada personalíssima, marcà el primer gol d'una falsó brillant, magnífica.

El segon temps va ésser on els alemanys aconseguiren imposar-se, degut sobretot al desconcert que s'apoderà dels defenses locals. Un xut brutal de l'interior dreta era el segon gol, seguit a la poca estona d'una pifada de l'Alcoriza, que costava el tercer, fet per l'interior esquerra.

A despit dels esforços europeus, els alemanys continuaren marcant; el quart gol era obra de l'extrem dreta. Un free-kick ocasionà un gran batibull davant la porta alemanya i Cella rematà el segon per l'Europa. Abans d'acabar, però, un magnífic xut de l'interior esquerra i que Sanahuja no aconseguí desviar, era el cinquè i últim de la tarda.

L'equip alemany es presentà amb algunes lleugeres variants, les quals ens fou impossible de concretar; el de l'Europa estava integrat igual que dijous, amb la variant d'Asarta en lloc de Montbrío, però hagué d'ésser substituït al segon temps per Xavier, a causa d'una lesió soferta.

Arbitrà En Comorera. Què en direm? El Sans es queixava dels àrbitres alemanys; avui, en canvi, els jugadors alemanys poden queixar-se de l'àrbitre català. A títol de reciprocitat...

JOAN ROCHA *Derby* Diagonal, 456

En el partit a honor de l'Orfeo Català el Barcelona bat el Júpiter per 3 gols a 0

Diumenge passat, al camp de Les Corts, se celebrà el partit entre el Barcelona i el Júpiter, campions dels Grups A i B, els quals el dedicaven a honor i homenatge del gloriós Orfeo Català, després dels sorollosos èxits que obtingué en la seva excursió a Roma.

Després que els jugadors d'ambdós equips hagueren dedicat els "hurres" corresponents a l'esmentat Orfeo Català, començà el partit, sota l'arbitratge del senyor Vilalta.

La primera part no fou pas molt interessant i resultà en alguns moments ensopida, a causa, potser, que ni l'un ni l'altre equip se saberen compenetrar prou, si bé el Júpiter, i particularment les ratlles de defenses i mitjos demostraren més entusiasme, tallant arrencades de la davantera blau-grana. Amb tot, però, els campions del Grup B es veieren gairebé tot el temps dominats.

En aquesta part no hi hagué altra cosa que un penalty per traveta a Sagi, el qual fou executat pel mateix jugador convertint-se en gol.

La segona part fou més interessant que la primera, pel que toca al gran joc desenrotllat per a la davantera i els mitjos del Barcelona.

Davant d'aquesta actuació dels blau-grana es pogué veure un joc defensiu del Júpiter molt encertat, a la vegada que una excel·lent actuació d'Ibars, que salvà continuament els atacs dels davanter adversaris.

Pel que toca la davantera del Júpiter, actuà completament desorientada i això fou causa que no sabessin mantenir-se en l'atac que diferents moments iniciaren. L'únic jugador que, al nostre entendre, treballà amb més serenitat i que fou vist per damunt de tots fou l'extrem dreta, Gil.

El Barcelona sabé mantenir-se en un atac persistent que desplegaren amb encert els seus davanter: Gori, extrem dreta debutant, causà excellent impressió per la seva impetuositat i encert en centrar les bales, i sobretot pel bé que s'entenia amb el seu company Arnau. De l'ala esquerra no cal parlar-ne: Sagi i Alcántara estigueren en llur forma acostumada. Els mitjos Bosch i Torralba, superiors. Quant als defenses, naquejaren un xic; la manca de Walter, que en aquest

RECORD DE LA MOTOSACOCHE

ESTABLERT EN LA COSTA DE LA RABASSADA

Agencia Comercial de Motosacoche: Rosselló, 255

temps fou substituït per Solà, es deixà conèixer sobradament.

El Barcelona marcà en aquest temps dos gols més: el primer fou d'Alcántara, d'una manera magistral, si bé la bola fou molt ben duta per Torralba; el segon l'aconseguí Martí recollint una pilota també portada per Torralba.

Els equips eren formats com segueix:

Barcelona: Bruguera; Surroca, Walter; Torralba, Sancho, Bosch; Gori, Arnau, Martí, Alcántara i Sagi. Júpiter: Ibars; Ortí, Martín; Peiró, Callicó, Montoliu; Gil, Martínez, Vey, Santamaría i Silvestre.

L'arbitratge del senyor Vilalta fou molt desencaixat.

AUTO - OMNIA

Accesoris-Neumàtics-Lubrificants

Francesc Samsó

Passeig de Gràcia, 114. - Telèfon G. 1045

El Centre d'Esports de Sabadell vencedor del Stadium d'Oviedo per 2 gols a 0

Aquest encontre, segon de l'exhibició que del seu joc ha vingut a fer l'Stadium d'Oviedo, va servir per donar ocasió a l'equip del Sabadell de demostrar el molt que val. De l'equip va sobresortir la gran tasca de la davantera, esplèndidament servida pels seus mitjos.

El ràpid comentari que fem del Sabadell no reflecteix bé la gran superioritat que sobre el seu adversari demostrà. Als d'Oviedo, uns valents xicots que es llençen encagats a cercar la pilota, tota la tarda se'ls veié desorientats i cap a les acaballes de la partida anul·lats per l'immens esforç que de bon principi hagueren de fer. Tena II fou qui des del centre del quadre demostrà la classe pel repartiment de joc. Se'l veia per tot arreu. Ara que hem esmentat la tasca del mig centre cal assenyalar la magnífica actuació de les ales. Morera, infatigable, anul·lant l'atac contrari i essent una reserva potent dels seus davanter. Tena I, en el joc que emprà, omplí encertament, no desmentint el conjunt.

Si bé el resultat del match va ésser de dos gols a zero, es demostra la defensa aferrissada que hagueren d'emprar els de l'Stadium només en dir que es tiraren set córners contra els asturians.

Resumint, l'Stadium d'Oviedo ens mostrà allò que en diuen furia, si bé en alguns moments aquesta furia es deixà traslluir i endevinar, en altres fou tan fugaç que passà completament desapercebuda.

Els equips eren formats de la següent manera:

C. E. de Sabadell: Casanovas; Cabedo, Muntané; Morera, Tena II, Tena I; Pastor, Bertran, Zamora, Sangüesa i Sans.

Stadium d'Oviedo: Zubeldia; Mariscal, Trucha; Vigon, Mieres, Justo; Montalván, Cuervo, Paladini; Barril i Servando.

Del Sabadell no cal fer esment especial; tot l'equip jugà amb l'encert que no hauria de deixar mai.

Dels asturians el porter, i els defenses a estones.

La U. E. de Sans bat el Gràcia per 4 gols a 1

Al camp de la Unió Esportiva de Sans va celebrar-se diumenge passat aquest partit.

Rossell, àrbitre, va arrencar els equips així: U. E. de Sans: Alsina; Moltó, Balasch; Calvet, Gularons, Castro; Rini, Toni Juan, Peiró, Martínez i Monleón.

Gràcia F. C.: Palau; Saura, Agustí; Calatayud, Sales, Cortés; Gándara, Pascual, Sastre, Mejías i Plaza.

Va començar amb un domini bastant accentuat del Gràcia, difícilment deturat pels xicots de la Unió, els quals, malgrat i que Gularons es cansava de repartir joc, es deixaven prendre les pilotes tot seguit i la tornava a ésser la davantera vermella davant la porta d'Alsina. Al cap d'un quart de jugar-se, la Unió va trobar la cohesió que li mancava i començà de bombardejar la porta de Palau. El porter del Gràcia va posar tot el que sabia, però no pogué evitar que d'un xut formidable de Martínez li entressin el primer gol de la tarda.

La primera part va acabar així.

En aquest primer temps cal que esmentem una major tècnica de joc per part del Gràcia, contra una major impetuositat per part del Sans, sense que aquesta impetuositat anés acompanyada de la ciència que cal i que s'ha d'emprar perquè les jugades es traduïxin en gols. El Gràcia, segurament va dominar un xic més que el Sans, car adués després del gol va reaccionar i féu unes avançades de molt perill, hàbilment dirigides per Sastre, que s'entenia molt bé amb l'interior dreta, però Balasch, en la defensa blanc-verda semblava que amb els seus imantats la bola i aclaria cada vegada que hi havia perill.

En la segona part el joc va endurir-se bastant. El Gràcia semblava cansat i el seu joc no fou tan científic; la davantera vermella no va presentar la cohesió del primer temps i la defensa estava completament atabalada. Això va motivar que Monleón, d'una passada esplèndida de Monleón, va marcar el tercer, i altra vegada Monleón, aprofitant un blocatge deficient de Palau a una pilota de Rini, va entrar el quart gol per als del Sans. Tret d'aquest darrer gol, no pot fer-se a Palau cap càrrec per l'entrada dels altres, excellentment fets i de la categoria dels imparables.

El Gràcia, a darrera hora, va tornar a apretar, i Sales, que havia passat a la davantera, va aconseguir

marcar el gol de l'honor d'un xut de molta traca.

La davantera del Sans, en aquesta segona part, estava constituïda així: Rini, Toni Juan, Monleón, Martínez i Oliveres.

Direm que pels del Gràcia, Sastre féu un bon partit, així com Pascual. Palau fou el millor dels vermetals, per la seva excel·lent col·locació; Calatayud fou un bon mig ala i Sales, tant al centre de la línia de mitjos com d'interior fou un paper bastant bo. Mejías i Gándara discrets.

Pels del Sans, Gularons, l'excellent home serà de sempre, anul·lant bastant a Sastre; Castro molt eficaç i Calvet ajudant; Balasch fent la barrera de sempre i sense por, i a la davantera Rini incansable i bo de debò; Martínez el més científic, i Monleón oportú i xutador. Els altres contribuïren al conjunt.

El públic molt cridaner, havent-se-les amb l'àrbitre.

El Badalona vencedor del Martinec per 4 a 2

La superioritat de les línies d'atac del Badalona feren que obtingués aquest cercle, sobre el Martinec, en el camp d'aquest darrer, un triomf clar i remarcable. El Badalona sembla retrobar aquella forma que fa anys es mantenia quelcom enterbolida i fins entre l'excellent conjunt de tot el seu primer equip semblen sobresortir alguns elements de valua primeríssima, tals com l'interior dreta Gisleno, jove de condicions i rapidesa de concepció notable, i l'extrem esquerra, Tejedor III, que va refermant les qualitats en ell pronosticades i que s'ofereix per a l'esdevenidor com un dels millors exteriors. Aquests dos jugadors i En Bru, a la porta, foren els millors.

El partit que el Martinec féu diumenge passat fou regular tècnicament, ja que en entusiasme en tot el partit, i especialment a la segona part, demostraren l'anany de reduir quan menys les desfavorables proporcions que ja des dels primers moments s'albiraren pel marcadore.

L'entusiasme sol fou impotent per neutralitzar el joc pràctic de la ratlla d'atac del Badalona, que actuà

JOAN ROCHA *Derby* Diagonal, 456

de fàcil senzillament magnífica, presentant al club de la costa com un temible onze per al campionat que ve, si continua de la mateixa forma i reforça la línia defensiva. En aquesta línia debutà Puigdevall, de Figueres, el qual en aquest encontre impressionà favorablement, sense formar, però, amb Tejedor II, aquella línia que aquest darrer jugador i Moscardó omplien, encara que amb més partits i un cop s'entenguin, poden arribar a fer una bona defensa.

Al centre dels mitjos vermells debutà Samsó, procedent de l'Andreuenc, que ho féu bé. Amb ell, sobresortiren Barrachina, Leal i Creixells.

Els gols foren marcats per Tejedor I, i l'empat per Creixells. El segon del Badalona l'aconseguí Gisleno i el tercer Garriga, en el primer temps.

A la segona part cada equip marcà un altre gol. Primer Lakatos, pel Martinec, i tanca Gisleno, pel Badalona.

L'arbitratge del senyor Castillo fou excellent a la primera part, però no a la segona, que resultà insuficient degut al rapidíssim desenrotllament de les jugades, sense atinar a deturar el joc dur.

Els equips eren:

Badalona: Bru; Puigdevall, Tejedor II; Fibla, Bosch, Gàmiz; Llinàs, Gisleno, Tejedor I, Garriga i Tejedor III. Martinec: Leal; Mariné, Guillaumon; Blanco, Samsó, Batet; Urrutia, Creixells, Lakatos, Barrachina i Rodríguez.

Inauguració del nou camp de la U. S. Avant Fortpienc

Diumenge passat va celebrar-se la inauguració del camp d'esports de la U. S. Avant Fortpienc amb un partit entre el primer equip de l'esmentat cercle i el tercer del F. C. Barcelona, disputant-se una artística copa ofrenada pel senyor Peruchí.

El camp, situat al carrer dels Enamorats, és espalós i ofereix bones condicions per a l'esport. Encara que no sembla definitivament acabat, representa un bell esforç de la junta de la U. S. Avant Fortpienc, a la qual felicitem per poder-la comptar entre els que amb més voluntat corren l'esport.

La bona voluntat de la Junta s'adiu amb la dels jugadors, que si bé efectuaren enfront del tercer equip

P. VEHILS VIDAL

PORTAL DE L'ANGEL, 2

EXTENS ASSORTIT
EN CAMISES

PLATJA-CAMP-SPORT

A PREUS EXCEPCIONALS

Bòscules: Arques per a cabal

Pibernat

Carrer de Parlament, 9

del Barcelona un partit gris, com la mateixa tarda de diumenge, revelaren que tenen condicions per assolir un bon lloc entre els creadors del futbol.

A l'hora anunciada el president de la U. E. Avant Fortpienc, senyor Faust Simó, picà el kick-off. El partit anà desenrotllant-se, com hem dit, amb una certa grisor que anà aclarint-se al final de la segona part. No obstant, ni els de la una banda ni els de l'altra aconseguiren marcar cap gol.

Contribuí a l'empat la lentitud de la davantera fort-pienca i en bona part el porter del mateix equip, Lucas, que és un xicot que promet molt.

No cal dir que destitueix que la sort no abandoni els jugadors de l'esmentat equip i que el nou camp es vegi afavorit per públic amant d'aquest esport.

A honor del jugador Coca

Al camp de l'Avenç es jugà aquest partit a benefici de l'ex-jugador de l'Avenç En Joan Coca, excel·lent equipier, que fou un dels millors de Catalunya en els seus temps i que contragué una greu malaltia en el camp de futbol, de la qual encara avui dia no es pot dir que n'estigui curat.

El gest de l'Avenç és digne de lloança, així com el dels ex-companys del beneficiat en formar part de l'equip que conté contra l'Avenç, bell acte de solidaritat i companyerisme que cal remercier, així com els altres equipiers de primera categoria que tant contribuïren al lluitament i importància del partit.

A les ordres d'el·lovers, soci de l'Avenç, els equips s'arreglaren així:

Avenç: Naspleda, Soler, Sollarés, Bau, Tomàs, Pasqual, Molera, Salas, Grau, Arenas i Simó.

Selecció: Marcet (ex-avencista), Vila (Gràcia), Casanovas (ex-avencista), Sala (ex-avencista), Badal (Sans), Vergés (Martínenc), Lapena (Gràcia), Calvo (Martínenc), Carapuig (ex-avencista), Comas (Andreuenc), Cabrera (ex-avencista).

Acturen de jutges de líni els ex-jugadors Alcover i Rius (de l'Andreuenc).

L'equip de selecció donà força rendiment, sobretot Marcet, Casanovas i Carapuig. La davantera fou sempre perillosa, compenetrant-se molt bé Comas i Carapuig.

En la primera part no hi hagué dominats ni dominadors, distingint-se Marcet en les parades.

De l'Avenç cal remarcar Solé, Bau i Sala.

La Selecció, incansable, aconseguí millorar el resultat poc abans d'acabar, per mitjà de Carapuig que rematà una passada de Cabrera.

L'Avenç es dirà «Unió Esportiva de Sant Andreu»

L'Avenç, en Assemblea general celebrada, ha acordat canviar de nom, i dintre de poc es dirà "Unió Esportiva de Sant Andreu". Això permetrà l'agrupament d'algunes entitats esportives de Sant Andreu.

CATALUNYA

Iluro de Mataró i Selecció Canària empaten a 2 gols

Diumenge es jugà aquest partit, que acabà amb l'empat a dos gols, fidels reflexes del que fou el partit.

Els canaris deixaren una impressió molt favorable pel formós joc ras que tan bé practiquen.

Al primer temps l'Iluro marcà els seus dos gols per obra d'En Canet el primer i d'En Danis el segon; els de les Illes Canàries marcaren els seus dos gols en la segona part, essent-ne els autors En Oramas i En Padrón.

Tingué cura de l'arbitratge el senyor Aramburo i a les seves ordres els equips es formaren com segueix:

Iluro: Florenza, Olm, Comas, Bentanachs, Carbó, Leonart, Clos, Danis, Solé, Canet i Bagó.

Selecció: Correa, Arrocha, Cabrebra, González, Rivero, Martín, Gutiérrez, Armas, Oramas, Padrón i Ortín.

Olot

Dels diversos partits jugats entre el Marià AUSA, el Torelló, Ripoll, Manlleu i l'Olot, en el campionat concertat entre ells mateixos del Trofeu Puig-sacalm, diumenge fou el primer que veiérem en el nostre camp, enfrontant-se el Torelló i l'Olot. Hi assistí nombrosa concurrència.

Com a partit de campionat, no cal dir que poques jugades vistoses poguérem anotar, puix els dos equips emperaren un joc dur. L'àrbitre expulsà un dels jugadors forans. Els dos equips són de forces equivalents, però amb una més declarada decisió en els forans.

Transcorregué la primera part amb un lleu domini dels forasters i sense que uns i altres assolissin marcar cap gol. En el segon temps, el domini passà evidentment als olotins, però foren poc oportuns en

les rematades. Un quart abans d'acabar, un bon atac fou aprofitat per En Riuró per marcar el gol de la victòria de l'Olot, l'únic que es marcà en tota la tarda.

Aviat donarem el resultat actual d'aquest Campionat, anomenat Trofeu Puig-sacalm. Ara com ara podem avançar que el Marià AUSA i l'Olot F. C. es troben amb la mateixa puntuació.

Manresa

Diumenge va jugar-se un partit entre l'ex-campió de Catalunya de la segona categoria i l'actual campió de la mateixa "Reus Deportiu i C. d'E. Manresa", guanyant aquest darrer, d'una manera clara i que no deixa lloc a dubtes. El resultat fou de 3 gols a 1.

La millor part del match ha estat la primera, que el Manresa ens ha obsequiat amb un joc afiligranat que feia molt de temps i o li havíem vist, i el Reus, en una defensa tancada, va ésser el millor en aquest concepte; En Gil i el porter, que, ajudat pel pal, no ha aconseguit que la seva porta fos traspasada només que dues vegades: diem ajudat pel pal, car hi han tocat cinc o sis pilotes quan el gol semblava inevitable.

El Reus, a la primera part, no ha passat de mig camp, i a la segona ha fet alguna rrançada per la momentània descohesió del Manresa en retirar-se. Hom llessiquat i al marcar el gol el Reus, obra de l'anterior dreta que a la primera part ha jugat d'extrem. Els gols del Manresa els han marcat: dos, En Rosell, un acada part.

Ha arbitrat Ferrer.

Segons ens diuen a darrera hora, la lesió de l'Homs és de força consideració. Fem vots per al seu prompte restabliment.

Figueres

Amb motiu de trobar-se l'esquadra anglesa ancorada a la veïna badia de Roses, l'activa Junta de la Unió Esportiva gestionà amb èxit la vinguda de dos potents equips de marins de la dita esquadra, havent tingut lloc el primer partit dissabte passat, en el qual s'apuntaren la victòria els britànics, per dos gols a zero, tots dos assolits per l'exterior dreta, de fàcil i impecable.

El segon partit ens satisféu molt més que el del dia abans, particularment pel que afecta al joc anglès. Els marins ens delectaren amb un joc admirable, i la davantera era completíssima. Treta una mica la duresa que empenen en l'execució de les jugades, fou una admirable demostració de bon futbol. Si ràpids jugaren els de dissabte, més ràpids encara ho feren els de diumenge. Feien un veritable conjunt, comptant sempre amb el company al seu lloc. Fou un partit admirable, del qual els jugadors locals n'hauran de treure saludables ensenyances.

Els figuerencs estigueren més encertats en el xut que el primer dia, i així pogueren fer dos honorosos gols de bona factura.

En els rengles de la Unió hi jugà regularment l'ex-unionista Colls.

Pot estar satisfeta l'afició local d'haver pogut presenciar els dos bells encontres, que molt per a't podem apenes ressenyar.

Lleyda

La diada de Corpus, al Camps d'Esports, la Joventut Terrassenca fou batuda per una selecció de la Joventut Republicana, per quatre gols a zero, marcats entre Agustí, Miquel i Moragues.

Arbitrà Torruella i l'equip guanyador era: Prenafeta; Argiles, Martí; Lletjós, Castillo, García; Moragues, Miquel, Agustí, Vela i Gasparet.

* Al Camp del Lleyda, l'Imperial de Lleyda desté l'empat que obtingué per la festa major amb el Torregrossa, jugant-se la copa Morón, assolint diumenge una fàcil victòria per 7 a 1.

* La pluja ens ha igualat tots els partits de diumenge passat, però encara s'ha jugat una mica.

Al camp del Lleyda, l'equip d'aquest cercle va guanyar el Lleyda de Catalunya per 5 gols a 1, i al Camp d'Esport, amb deu minuts de joc, l'Infant del Joventut bat l'Infant de l'Europa per un gol.

BARREJA

Notícies i cops de colze

* Sembla que, definitivament, es faran les vint-i-quatre hores a Badalona els dies 4 i 5 de juliol, organitzades pel nostre col·lega "El Mundo Deportivo".

Es dona com a resultat l'equip Ali Nefati-Bover, i probable el de Regnier-Llorens.

* Saura opina, després de vista la cursa d'En Bachero, a Sans, dissabte passat, que a la pista del carrer de Sant Jordi ja no hi han homes per a Saura-Bachero amb cursa a l'americana. Es molt dir!

* Español correrà amb en Cebrià Farré (J.) les tres hores del dia 28, a Reus, també correran Tresseres-Sans, de Reus... i Saura-Bachero.

Els reusencs presenciaran la cursa de la mort!

CATALANS:

Propagueu la premsa catalana

BRIC-A-BRAC

Conservadors del joc clàssic

En parlar-se del joc confós i desordenat que practiquen molts Clubs de primera Lliga anglesa, àdhuc dels que tenen bona classificació, hom fa les degudes excepcions.

Trobem una llista dels equips que per tradició guarden el bell estil de joc encerclat en línies científiques, i són els següents:

Boston Wanderers, Newcastle United, Huddersfield Town, West Bromwich Albion, Tottenham Hotspurs, Aston Villa, Everton, Cardiff City, Sheffield United i Sunderland.

L'ordre en què s'esmenten no vol dir pas que uns tinguin més mèrits que altres. Només es tracta de fer una relació dels onze que es consideren com a més dignes representants del bell joc anglès.

HIPISME

La reunió final

Les curses de cavalls són acabades. Diumenge, en passar el disc els que lluitaven per la darrera prova, es donà per final la reunió primaveral, tan interessant aquest cop i per desgràcia única que en tot l'any se celebra a la nostra ciutat. Fou l'altre dia aquell del qual més contents sortírem del "turf", i no n'hi havia per menys. Les proves "Ebre" i el doble handicap eren per entusiasmar el més llec en qüestions hipiques. Sols la racança ens quedava d'haver d'esperar tot un any per veure córrer novament els cavalls per la nostra pista. La temptativa de les curses d'hivern que fracassà fa uns anys, ara que l'afició sembla força més arrelada, no assoliria un bon èxit? No ho podria provar la Societat de Carreres? Creiem que sí. I creiem també, potser amb un xic massa d'illusió, que allò d'aleshores no es repetiria.

La jornada de diumenge es descabdellà així: Premi "Bebé", — 100. m. — 1,250 ptes.:

Primer.—"Inaliené", 50 s. 1-5.

Segon.—"Joconda", a 2 cossos.

Tercer.—"Bruneta", a 6 cossos.

Poc interessant. Els tres cavalls únics participants es col·locaren des de la sortida en l'ordre final sense produir la més petita expectació.

Apostes.—Guanyador: 9 ptes.

Premi "Coll-Blanc" (a reclamar). — 1.600 m. — 1,250 ptes.:

Primer.—"Antilogique", 1 m. 9 s. 4-5.

Segon.—"Antifaz", a un coll.

Tercer.—"Icaria", a dos cossos.

Bona cursa d'"Antilogique", i més encara d'"Antifaz", que col·locat a la cua sabé en la recta final passar a tots, entrant sols a un coll del vencedor.

Apostes.—Guanyador: 13'50. Col.: 6 i 6.

Premi "Baró de Benimuslem". — 1,600 m. — 2,000 ptes.

Primer.—"La Mondaine", 1 m. 37 s. 2-5.

Segon.—"Maruxa", a 2 cossos.

Tercer.—"Héctor", a 2 cossos.

"La Mondaine" portà el cap tota la cursa, seguit d'"Héctor". En entrar a la recta, "Maruxa" atacà, mes no pogué vèncer la forta resistència del vencedor, entrant en mig dels dos que havien dut el cap tota la cursa.

Apostes.—Guanyador: 1'50. Col.: 10'50 i 1'50.

Premi "Lluís Marsans Peix". — 1,600 metres. — 2,000 ptes.:

Primer.—"Gran Viña", 1 m. 39 s. 2-5.

Segon.—"Santorin", a mig cos.

Tercer.—"Whitby", a mig cos.

Lluita aferrissada tota la cursa entre els tres col·locats, que se separaren tot seguit dels altres.

Apostes.—Guanyador: 9'50. Col.: 6'50 i 13'50.

Premi "Ebre" (tanques). — 4,000 m. — 500 ptes.

Primer.—"Miss White", 4 m. 38 s. 1-5.

Segon.—"Miss Lang", a 2 cossos.

Tercer.—"Jauja", a 2 cossos.

La millor de la tarda i una de les millors que hem vist al nostre hipòdrom.

Portà el cap "Jauja", seguit de "Miss White", separant-se considerablement dels altres. Després de la primera volta "Miss Lang", que anava al cap del segon escamot, començà a guanyar terreny, amenaçant els líders. A meitat de la darrera volta la vencedora pren el cap, que sap defensar molt bé fins al final, tot i les investides fortíssimes de "Miss Lang" i "Jauja".

Apostes.—Guanyador, 12 ptes. Col.: 7 i 8'50.

CRISTYE.

MOTORISME

La IV Cursa en costa de La Rabassada

Amb una organització perfecta i una gentada imponent, Penya Rhin s'apunta un èxit més

SON BATUTS 10 RECORDS

F. de Vizcaya, sobre Bugatti, guanyador absolut, assoleix el millor temps de la diada i escurra nou segons el seu propi temps de l'any passat

La creixença de Penya Rhin i de les seves organitzacions és una cosa que admira els mateixos que la fundaren.

Qui havia de dir que d'aquella mitja dotzena d'amics que es reunien en un cafè de la plaça de Catalunya n'havia de sortir l'entitat que més ha influït en el nostre motorisme?

Igualment que amb l'entitat ha succeït amb la prova de la costa de La Rabassada. Allò que fou una festa gairebé íntima, acudit d'uns quants motoristes per estrenar l'arranjament de la carretera de La Rabassada, s'ha convertit en una cursa de les més interessants, no sols per a l'esport, sinó també tinguda en compte a l'estranger.

D'aquella primera cursa duta a terme quasi sense preparatius, n'ha sortit una cursa de les que desvetllen força interès.

El secret de l'èxit no és gaire misteriós: una intel·ligent propaganda i una organització impecable. Penya Rhin té la fama de saber fer bé les coses. Per exemple, el Gran Premi, la més internacional i important de les curses que aquí es fan, és una cosa perfecta, cap detall de la qual fracassa. El quilòmetre llançat de Sant Esteve de Castellar fou una "debilitat", però almenys tingué l'avantatge que provocà una reacció, la qual reacció es traduí diumenge en una cursa perfecta.

I això és molt dir. En aquest país —sobretot en l'esport— d'aficionats, d'improvisadors, de gent que quan l'encerta l'endevina, és digne de remarcar que s'hagi aconseguit que la complicada organització d'una cursa motorista hagi esdevingut una cosa normal, ordenada, sense cap deficiència a assenyalar.

En un ordre diferent de coses, la proximitat del terreny de la cursa a Barcelona causa una atenció de gent que ja voldrien molts espectacles. El recorregut, amb difícils viratges, alguns famosos, dona condició espectacular a la prova. Recordem que la primera vegada que s'anuncià una cursa de velocitat a La Rabassada part del públic i aduït alguns aficionats ho consideraren una bogeria perillosa, i tanmateix les quatre curses de La Rabassada han transcorregut sempre sense accidents de doloroses conseqüències; si algun n'hi ha hagut, ha estat en els entrenaments.

Aquest any, els entrenaments han causat dues baixes, i totes dues força de plànyer, pel mal que s'han fet les víctimes i perquè aquestes han estat dos corredors dels quals s'esperava una ben bona cursa.

El primer d'ells fou En Sanz, que no pogué demostrar diumenge l'estabilitat i flexibilitat del "Lancia", ni refermar les esperances en ell posades, ja que és un dels corredors més joves que tenim.

L'altre fou En Prats, víctima d'una topada amb l'automòbil d'un conegut industrial. Sortosament, malgrat com fou d'ostentosa la caiguda, les lesions sofertes són bon xic inferiors al que temien els que en foren testimonis presencials.

La cursa

El dia s'ha presentat bé, per més afavorir la cursa. El cel, cobert, no feia témer que plugués, però estalviava la calor a què per endavant tothom s'havia resignat.

Amb puntualitat —només aquell retard mínim perdonable per tot arreu— començà la cursa, després d'haver estat tancat el circuit i d'haver deixat que la nombrosa concurrència es passegés amunt i avall a la recerca dels bons llocs, sobretot en les immediacions dels viratges.

Ben mirat, quin tros recte hi ha a La Rabassada? Així, doncs, tothom pogué estar a prop d'un viratge impressionant.

Les sortides es donaren als corredors seguidament, estalviant així aquells intermedis que es fan tan pesats.

Obriren la cursa els velomotors, que per raó

de la seva petita cubicació no interessaren la gran massa de públic. En canvi, els entesos i mig-entesos han vist palesat una vegada més el rendiment que es pot treure de les petites cubicacions.

En el viratge de les tribunes, En Tresserra, muntant "Dollar", es despista, ferint-se lleument. Abans ja ha tingut un altre incident, malgrat del qual havia decidit seguir endavant.

Shritin, damunt sidecar "Victòria", també ha hagut d'abandonar.

Però la cursa més desgraciada de totes és sens dubte la de Pagès sobre "Salmson", el qual, tot just començada la cursa, ha tingut una rebotada de pneumàtic. Per concessió especial, prengué la sortida per segona vegada fora de concurs; un incident de la mateixa mena torna a obligar-lo a abandonar.

Prop de l'arribada, En Cayaviz queda travessat a la carretera; en rectificar, gairebé ens atropella el nostre fotògraf, el qual se'n salva amb un cop a la cama. Amb un pneumàtic inútil degut a la patinada, pot acabar la cursa.

La classificació

Al cap de tres quarts d'acabada la cursa, ja ha estat donada la classificació completa. Els cronometradors, Uriol i Martínez, de l'A. C. E., i Antonietti i Mullor, han dat prova, doncs, d'una activitat que mereix elogis.

MOTOS TURISME

- Velomotors 100 c. c.:
1.—J. Gallard ("Lutetia"), 12' 54" 4-10.
Velomotors 125 c. c.:
1.—N. Canillas ("D. K. W."), 7' 58" 4-10 (36'885 kms. hora). Record establert.
2.—J. Cebrian ("Dollar"), 9' 1" 6-10.
Velomotors 150 c. c.:
1.—J. Ferraz ("D. K. W."), 5' 56" (49'586 quilòmetres hora). Record batut.
2.—J. Alegre ("D. K. W."), 6' 51" 2-10.
Motos 175 c. c.:
1.—J. Fusté ("Fusté"), 6' 1" 8-10 (48'780 quilòmetres hora). Record establert.
2.—J. Figueres ("D. K. W."), 7' 8".
3.—J. Montbardó ("Motobecane"), 7' 25" 6-10.
4.—Parladé ("D. K. W."), 7' 28" 4-10.
Motos 300 c. c.:
1.—Williams ("Duglas"), 5' 31" 8-10 (53'254 quilòmetres hora). Record batut.
Motos 1,000 c. c.:

- 1.—M. Teixidor ("Harley Davidson"), 4' 57" 2-10 (59'405 kms. hora). Record batut.
Sidecars 1,000 c. c.:
1.—A. Alà ("A. J. S."), 5' 45" 4-10 (51'136 quilòmetres hora).
2.—Agta ("Harley Davidson"), 6' 2-10.

MOTOS CURSES

- Motos 175 c. c.:
1.—J. Fusté ("Fusté"), 6' 4" 6-10 (48'387 quilòmetres hora). Record establert.
Motos 250 c. c.:
1.—A. Bir ("Alfa"), 6' 25" (45'913 quilòmetres hora).
Motos 350 c. c.:
1.—"Sprinter" ("B. S. A."), 4' 46" 2-10 (61'643 quilòmetres hora). Record batut i millor temps de motos del dia.
2.—I. Faura ("B. S. A."), 4' 48" 4-10.
3.—J. Martell ("Royald Enfield"), 4' 51" 6-10.
4.—"Kok-ka" ("A. J. S."), 5' 22" 6-10.
Motos 500 c. c.:
1.—J. A. O. ("Motosacoche"), 4' 49" 4-10 (61'015 quilòmetres hora).
2.—P. Sagnier ("Norton"), 4' 52".
Sidecars 350 c. c.:
1.—A. Alà ("A. J. S."), 5' 42" 8-10 (50'420 quilòmetres hora). Record establert.
Sidecars 600 c. c.:
1.—E. Sagué ("Norton"), 5' 21" 2-10 (55'045 quilòmetres hora). Record establert.
Sidecars 1,000 c. c.:

AUTO - OMNIA

Accessoris - Pneumàtics - Lubrificants

Francesc Samsó

Passeig de Gràcia, 114 - Telèfon G. 1045

- 1.—A. Renom ("Harley Davidson"), 5' 16" (59'602 quilòmetres hora).

COTXES TURISME

- Cyclecars 750 c. c.:
1.—R. Ravetllat ("Austin"), 5' 47" 2-10 (50'847 quilòmetres hora). Record establert.
Cotxes 1,500 c. c.:
1.—J. Martí ("Bugatti"), 5' 11" 6-10 (56'603 quilòmetres hora). Record batut.
2.—A. Ryjek ("La Licorne"), 6' 19" 4-10.
Cotxes 2,000 c. c.:
1.—J. Llasterrri ("Le Zebre"), 6' 22" 6-10.
Cotxes 3,000 c. c.:
1.—M. Sallé ("Hotchkiss"), 5' 10" (56'9962 quilòmetres hora). Record batut.

COTXES ESPORT

- Cyclecars 750 c. c.:
1.—P. Sagnier ("Austin"), 5' 33" (53'097 quilòmetres hora). Record establert.
Cyclecars 1,100 c. c.:
1.—R. Balletbó ("Amilcar"), 4' 43" 8-10 (62'283 quilòmetres hora). Record batut.
2.—J. Jover ("Rally"), 4' 45".
3.—Cayaviz ("Octo"), 5' 2" 8-10.
4.—R. Audeniz ("Maximag"), 5' 16" 6-10.
5.—C. aadiratt ("Salmson"), 5' 18" 2-10.
6.—J. Casajuana ("S.A. R. A."), 5' 51" 6-10.
Cotxes 1,500 c. c.:
1.—A. Mercadal ("Riley"), 7' 26" 6-10 (39'473 quilòmetres hora).

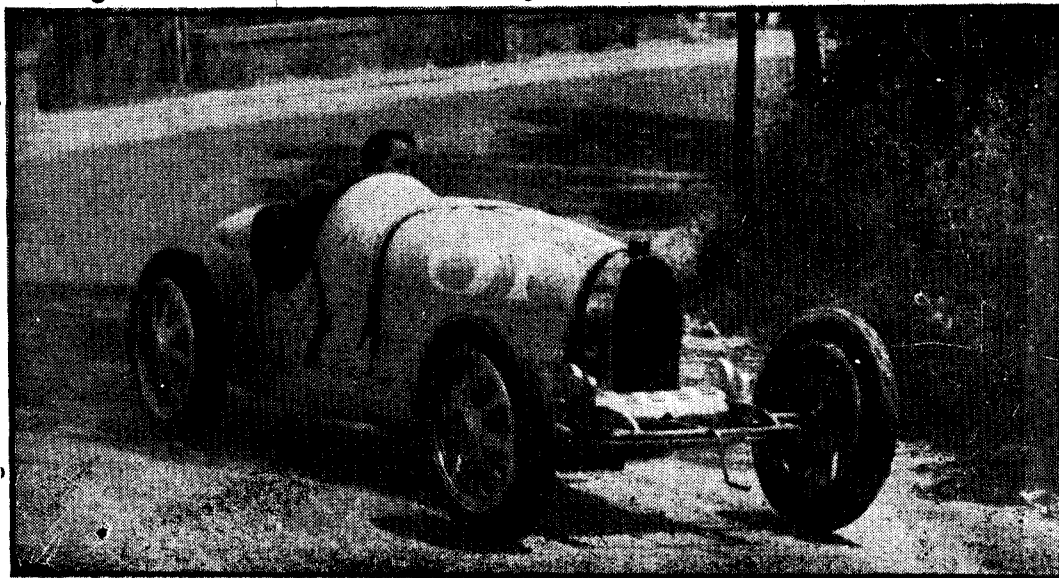
LIQUIDACIO DE LES MOTOCICLETES INDIAN

4 I 7 HP. "STANDARD" (models 1920) I 7 HP. "CHIEF" (models 1923-24)

Oferim aquestes motocicletes als següents preus, nets:

Motos 4 HP. sense equip elèctric	a 1.600 Ptes.
Motos 4 HP. amb equip elèctric	a 1.900 »
Sidecar complet (carrosseria «Princess»)	a 700 »
Motos 7 HP. «Standard» sense equip elèctric	a 2.000 »
Motos 7 HP. «Standard» amb equip elèctric	a 2.300 »
Sidecar complet (carrosseria «Princess»)	a 700 »
Motos «Chief» de 61, amb equip elèctric	a 2.500 »
Sidecar complet «Princess»	a 800 »

AUTOMOVIL SALON - Trafalgar, 52

CURSA RABASSADA

Ferran de Vizcaya, sobre Bugatti (tipus Lyon), que aconseguí el millor temps del dia, batent el seu propi record, en passar el perillós "Revolt de la paelia"

Cotxes 2,000 c. c.:

- 1.—F. de Vizcaya ("Bugatti"), 4' 28" 2-10 (quilòmetres 65'934 per hora). Record batut
- 2.—R. Miralles ("Bugatti"), 4' 41" 8-10.
- 3.—A. Peris ("Diatto"), 4' 51" 2-10.

COTXES CURSES

Cyclecars 1,100 c. c.:

- 1.—A. González ("Salmson"), 5' 11" 6-10 (56'603 quilòmetres hora).
- 2.—J. Garriga ("Garriga"), 5' 48" 2-10.

Cotxes 2,000 c. c.:

- 1.—Ferran de Vizcaya ("Bugatti"), 4' 18" 2-10 (68'441 kms. hora). Record batut i millor temps del dia. (Antic record absolut de 1924: 4' 27" 7-10, a

AUTO-OMNIA

Accesoris-Neumàtics-Lubrificants

Francesc Samsó

Passeig de Gràcia, 114. - Telèfon G.1045

65'894 quilòmetres per hora).

Cotxes 3,000 c. c.:

- 1.—A. Garcia ("Diatto"), 4' 33" 4-10 (64'516 quilòmetres hora). Record batut.

Cotxes 5,000 c. c.:

- 1.—J. Matas ("Chandler"), 4' 53" (60'200 quilòmetres hora). Record batut.

Els records

Abans de tot, cal advertir que els records que figuren en la llista anterior no s'han de tenir en compte pel que fa a l'adjudicació de medalles d'or, ja que la dita adjudicació està condicionada per un article de reglament. Els dits records, doncs, tal com els hem donat, tenen un valor purament esportiu.

Com es veu, els records establerts altres anys han sofert un atac aferrissat que n'ha tombat molts. També se n'han establert molts, la qual cosa no es gens estranya, car en la cursa d'aquest any hi havia moltes categories noves.

Aquesta destrossa de records fins a cert punt era de preveure. Els vehicles d'avui dia estan en immillorables condicions per menar una bona cursa: lleugers i manejables, amb motors de gran rendiment, estables i sensibles a l'acceleració.

Tot això ha estat obra de les curses de velocitat, les quals tant han influït en la construcció, de manera que els tipus comercials d'ara assoleixen velocitats que abans semblaven pròpies dels tipus de cursa.

Cal fer constar, amb tot, que el record de la prova batut per la moto Indian amb side, quedà encara en peu, ja que no ha estat batut.

Algunes coses a assenyalar

Els "D. K. W.", menuts com són no s'espanten de les pujades, i en la categoria 150 c. c. Ferran ha batut de tretze minuts el record d'ara fa dos anys d'un altre "D. K. W."

Remarquem que una moto construïda a Barcelona mateix, la "Fusté", pilotada pel seu constructor, tant en turisme com en curses ha establert dos bells records.

bassada, car ha assolit en la categoria 350 c. c., grup curses, batre el record anterior i també fer el millor temps de la diada entre les motos.

Entre els ciclecars, l'Austin Seven ha establert els records de la seva cubicació, tant en turisme com en esport, deixant la seguretat que l'any que ve, si algú pot batre'ls, serà el mateix "Austin".

Balletbó amb el seu "Amilcar" esport s'ha classificat amb un temps dels més bonics, depassant llargament el record de Moré sobre "David" que es mantenia des de 1922.

A tres segons de diferència d'ell s'ha classificat En Jover sobre "Rally", que es revelà al públic com a possessor de grans condicions de corredor, la qual cosa ja sabíem els que el coneixem de temps i esperàvem molt d'ell el dia que es llancés a córrer.

F. de Vizcaya ha participat a la cursa dues vegades sobre "Bugatti" 2 litres, en els grups esport i curses. En ambdues ha millorat els seus propis temps d'una manera increïble, sobretot en el grup curses. El "Bugatti" tipus Lyon és un dels enginyers més meravellosos de la fàbrica alsaciana, i En Vizcaya un dels corredors més segurs que tenim.

El resultat obtingut pel Maximag és molt remarcable, car hem pogut esbrinar que el cotxe va prendre la sortida amb fars palafangs, roda de canvi i tot l'altre equip que la casa fa constar en el catàleg.

Es més, el Maximag, en ésser pesat oficialment, va donar el pes de 655 quilos o siguin 165 quilos més que el més pesat dels seus contrincants.

Per acabar

Hem de repetir que la cursa de diumenge ha estat de les millors que hem vist. Si el nombre de participants ha estat menor, els resultats assenyalats diuen prou bé que no s'hi ha perdut gens, tota vegada que la qualitat de l'obtingut ha ultrapassat totes les esperances.

No cal repetir que l'organització fou una cosa de-

Magnetos **Bosch** Bugies

finitiva, que pot servir de model a tot arreu i que Penya Rhin compta al seu favor un de tants mèrits més.

CABOT.

L'activitat del Moto Club

La IV Volta a Catalunya

El Moto Club de Catalunya ha adquirit un "savoir-faire" en les proves de turisme que l'han posat a la davantera d'aquesta mena d'organitzacions, tant pel nombre de les que organitza com pel succés que les acompanya.

Conforme al calendari esportiu preestablert, els dies 21, 22, 23 i 24 del corrent tindrà lloc la Volta que per sisena vegada organitza.

En sortir aquest número al carrer no s'ha tancat encara l'últim termini d'inscripció, a drets dobles. Sabuda és l'afició a esperar-s'ho tot a darrera hora, i això fa creure que la llista, avui

En el nostre número vinent, que sortirà ja començada la Volta, publicarem la llista completa d'inscrits i els detalls que poguem abastar de les primeres etapes de la cursa.

El Tourist Trophy

La setmana entrant se celebraran a la Illa de Man les diverses proves que componen la més famosa de les curses de motocicletes.

Ja hem tingut prou compte de fer saber que gràcies a la cooperació dels motormen catalans; encarregada per Penya Rhin i secundada per la premia, En Macaya i En Vidal hi prenen part com a representants del motorisme català.

Podem felicitar-nos d'aquesta representació, no gens migrada comparativament als altres corredors no anglesos que hi prenen part. A més a més, els temps assolits pels dos corredors en els seriosos entrenaments d'aquests darrers dies, donen dret a concebre belles esperances. Sobretot En Macaya, en els dits entrenaments, ha assolit temps dels millors. I els entrenaments per al T. T. són una cosa seriosa, una mena d'assaig general de la cursa, ja que se celebren amb totes les formalitats d'aquesta.

El circuit de la prova és dels difícils que es puguin trobar, per les sobtades variacions que presenta, les quals posen de relleu les condicions del conductor i les qualitats turistes de la màquina.

Al César el que és del César...

i a STUDEBAKER

el triomf dels seus èxits

Segons estadístiques dels cotxes automòbils matriculats a Barcelona en 1924, les dades acusen que

STUDEBAKER

exceptuant Citroën i Ford, ha batut el record de vendes entre totes les altres marques matriculades. Aquest concepte demostra clarament la significada predilecció del públic pels indiscutibles mèrits de **STUDEBAKER** com a cotxe d'alta categoria

REPRESENTACIÓ GENERAL PER A ESPANYA:

STEVENSON, ROMAGOSA I C.^a

València, 295

Saló de vendes: **I. PONS**

Passeig de Gràcia, 54

BARCELONA

CICLISME

Les curses de diumenge al Velòdrom de Sans

**Español-Esrich guanyen l'americana de
dues hores, però Bachero-Gil fou
l'equip més brillant**

La cursa de dues hores a l'americana que es disputà dissabte a la nit al velòdrom de Sans organitzada per l'Agrupació de Corredors, ens va acabar de descobrir, i quasi podríem dir de consagrar, la quantitat formidable de corredor que conté Vicents Bachero. La magnífica cursa que portà ja a cap en les darreres 8 hores adjudicant-se una neta victòria junt amb Saura, era ben bé suficient per convence's. Ara, després de la nova demostració que va fer dissabte passat, el convenciment esdevé absolut.

Feia força falta veure barrejat en el lot actual dels nostres "pistards" un nou element del temperament d'En Bachero, batallador i amant de la lluita que aplicués a més a més, en aquestes condicions, unes facultats físiques veritablement notables a una alçada que li permetés donar la batalla als seus rivals i àdhuc vence'ls en part.

Aquest xicot fa tot justament un any que pren part en carreres i tan grosses han estat la seva afició i entusiasme, que sense passió de cap mena nosaltres ens atrevim a afirmar que tenim davant nostre un "as" de la pista, millor dit, un formidable especialista de curses a l'americana i de persecució.

Bachero fins ara no s'ha distingit gaire guanyant esprints o primes, però en els moments "caces" de la volta, amb la seva tenacitat en provocar els intents de doblament o, millor dit, amb allò que és el "tot" de les curses per relleus, Bachero brilla sempre a extraordinària altura. Dur, resistent, enèrgic, posa sempre en els moments culminants de la lluita un coratge admirable. Es d'aquells que ataca una vegada, dues vegades, deu vegades i si arriba a aconseguir els seus propòsits momentàniament es dona per satisfet, però tot seguit, tant si va al davant de molt com de poc, torna a la palestra amb el mateix esperit que abans. El seu plaer, més que en la victòria, està gairebé en la lluita. Lluita pel plaer que troba lluitant, que és el millor patrimoni dels veritables atletes.

Nosaltres tenim confiança en l'esdevenidor d'En Bachero i volem veure'l a les properes 24 hores de Badalona, perquè els molts aficionats que acostumen presenciar aquesta prova, que no coneixen encara En Bachero, puguin fer amb llurs aplaudiments i llur admiració la justícia que mereix i que volem remarcar amb aquestes ratlles, dedicades amb força sinceritat al modest i valent.

Després del que precedeix, el comentari de la cursa resta gairebé fet.

El company de Bachero, A. Gil de Villarreal, anima extraordinàriament la cursa, principalment en la disputa de les primes, especialitat en la qual es mostrà l'home tal vegada més perillós.

L'Español guanyà netament la final i revelà una forma brillant. Español és un home de classe ja reconeguda, al qual no poden doldre els elogis a Bachero, que comparat amb ell pot dir-se que tot just comença, que aquest és el mèrit més gran que nosaltres li trobem.

L'Español estarà d'acord amb nosaltres, doncs que això que hem dit no resta importància al seu triomf, que fou merescut, natural. Fou el triomf de l'home de millor qualitat quan aquesta qualitat es manté i es posa esforç a millorar-la, com dissabte va provar-ho esplèndidament Español.

L'actuació dels restants corredors no passà de discreta.

RESULTATS TECNICS

Mach de persecució: Pont Munné (Nandu) guanya el primer a la 16 volta.

Australiana. — Surten Ortega, Munné (J.), i Ortiga, eliminant-se per aquest ordre i quedant, per tant, vencedor Casas.

Persecució. — Saura-Montey's. Defrauda, per la manca d'habitut en la pista d'En Montey's, que sucumbeix fàcilment, sense gran esforç d'En Saura. Cal dir que la carrera tenia un fi benèfic i

Alfa Romeo

CAMPIÓ DE 1924

Mundial de Velocitat sobre el circuit de Cremona

a 195 km. p.h.

II GRAN PREMI D'EUROPA

**1^r
1.º absolut (Campari)**

III GRAN PREMI D'ITALIA

**1^r
1.º absolut (Ascari)**

i els tres llocs següents

El cotxe més ràpid del món

S. A. Espanyola Ing. Nicola Romeo

Director Gerent: R. Andrés G. i Fabiá

Llúria, 73-Telèfon 2284 G.-BARCELONA

que Montey's va tortir per pura companyonia i adhesió, el qual gest l'honora molt.

Americana. — 2 hores: primers Español (Magdalena)-Esrich (Latorre), 505 voltes, 67 quilòmetres 165 metres.

Segons: Bachero-Gil, ídem.

Tercers: Carpi-Fargas, ídem.

Quarts: Torres-Hewitson, a quatre voltes.

Cinquè: Armengol, sol, a cinc voltes.

Abandonaren poc abans d'acabar Llopis-Farré, i a mitja cursa l'Alegre, que corria amb l'Armengol.

PRIMES

Penya Canaris, primera prima, 5 pessetes: Carpi.

"La Française Diamant", 15 pessetes: Español.

"Dollar", primera prima, 25 pessetes: Farré.

"Dollar", segona prima, 25 pessetes: Español.

Penya Canaris, segona prima, 5 pessetes: Fargas.

Penya Canaris, tercera prima, 10 pessetes: Español.

Penya Canaris, quarta prima, 10 pessetes: Español.

Agrupació de Corredors, 25 pessetes: Hewitson.

Penya Canaris, cinquena prima, 15 pessetes: Farré.

Atletes de la Unió Esportiva de Sans, 5 pessetes: Español.

Una senyoreta del públic, 25 pessetes: Español.

Penya Canaris, sisena prima, 15 pessetes: Fargas.

Penya Canaris, setena prima, 15 pessetes: Gil.

Penya Canaris, vuitena prima, 25 pessetes: Gil.

Penya Canaris, novena prima, un objecte per al darrer: Hewitson.

Corredors i organitzadors mereixen felicitacions pel desinterès demostrat en la realització d'aquest acte, que és un bon exemple d'esportivitat.

R. T.

Jaume Janer a la Volta a França

No comprenem certament l'ambient, gairebé d'hostilitat, que està rodejant l'anada d'En Janer a la Volta a França.

Nosaltres no volem pas fer cap víctima de l'esport, ni ens hem proposat ni ens proposem llançar En Janer a aquesta aventura. Però si ell hi vol anar, si sent fort per anar-hi, si per més que li van dient que no ell es troba amb més coratge per anar-hi, si n'hi ha molts d'altres que hi van, per què s'ha de deturar el seu impuls?

No volem ésser tècnics, no volem profunditzar causes.

Entorn de la Volta a França d'En Janer es fan molts i diversos comentaris. Creiem que abunda la fantasia. En Janer, per damunt de tot, ha demostrat que "sent" la Volta a França amb totes les adversitats de la prova, però també amb tota la seva grandesa. En Janer s'ha donat compte que no hi ha una altra prova ciclista al món que doni el nom i els honors que proporciona a un "routier" la Volta a França. En Janer, encara que per a molts no ho sembli, també sent, com qualsevol altre, les ànsies de l'honor i de la glòria. De vegades sota la capa més indiferent d'un individu existeixen les aspiracions més enlairades.

Qui pot dir el contrari?

En Janer va anar a la Volta a França de l'any 1921 i sols va poder fer quatre etapes. A causa del servei militar va mancar a la de 1922, però insistí per la del 23 i acabà onze etapes. Tossut, hi va tornar l'any passat i la va acabar.

Què vol fer ara? Vol tractar de guanyar-la? Difícilment. Vol tractar de demostrar "que es pot guanyar"? Tal volta.

Els precedents fins ara li són favorables i no poden desmentir-lo mentre la realitat no ens ho demostri.

No admetem la comparació amb el "Quixot" que han fet esment diferents elements significats del ciclisme.

En Janer, amb el que va fer en la darrera Volta a França, va acreixer molt l'afició al ciclisme a Catalunya i a Espanya; va aixecar-lo molt i col·locà esportivament molt alt el nom de la nostra terra.

Això entenem que no és pas fer el "Quixot", o bé imitar el "Nandu" del Prat. Es quelcom més enlairat.

Nosaltres, doncs, ajudarem En Janer; no, si es vol, pel que és ell, sinó pel que va a representar. I creient que fent-ho així complim un deure.

Si En Janer, desmentint tots els que no creuen en ell, s'arriba a classificar en un lloc d'honor (sigui de la classificació general o bé de la seva categoria) fent vibrar d'entusiasme i admiració els nostres esportius, s'han fixat bé en la responsabilitat que contreuen els que per andavant proclamen el seu fracàs?

Creiem que estem a temps de poder-nos sentir una mica optimistes en les coses de casa nostra i fins ara En Janer no ha fet sinó donar-nos proves, a tots, que podem tenir confiança en ell de no veure ridiculitzat el valor dels nostres ciclistes en terres estranyes. Tot al contrari. El que cal, radicalment, indiscutiblement, és ajudar-lo; qui vulgui i bonament pugui, que hi contribueixi; el que així ho faci ajudarà a que Janer no fracassi.

En el cas més malaurat, sempre llurà al davant l'ensenyà de l'ideal més pur i honrat, únics que a nosaltres ens mouen per ajudar-lo.

Tenim noves que el nostre intrèpid routier marxa ja avui, dimarts, cap a França. Nosaltres continuem tenint obertes les llistes de donatius. Als darrers publicats se n'han ajuntat molts d'altres, que per manca d'espai no podem publicar en aquesta edició.

Cal que diguem, però, que les entitats esportives que no hagin rebut la nostra invitació a col·laborar a la nostra subscripció poden donar-la per rebuda, i obrir llista per engròssar la que L'ESPORT CATALA ha obert.

I en aquesta subscripció cal que tothom hi sigui per ajudar En Janer, l'únic corredor de la Península que concorre al "Tour". Fora molt trist per a Catalunya que Janer, a mig "Tour", després de la gran voluntat, entusiasme i abnegació demostrats hagués d'abandonar. Catalunya no ho permetrà, i tothom aportarà el seu còbol, petit o gros, segons les disponibilitats, però donat amb tot el cor, per ajudar el nostre corredor.

Els esportius catalans tenen un deure a complir i estem segurs que cadascú estarà al lloc que li pertoca per ajudar l'"as" del nostre ciclisme.

BOXA

ELS RESULTATS

La reunió de dissabte:

Pere Sáez fa una brillant reaparició
Frank Hoche abandonà davant d'Al Baker
al quart round

Poca concurrència fou la que aplegà dissabte passat la vetllada pugilística del Teatre Nou, i, com succeeix gairebé sempre en aquests casos, l'èxit esportiu de la reunió fou immillorable.

Pere Sáez va fer una brillant "reentré", confirmant el que abans del combat ens assegurava el seu actual manager, que avui Sáez posseeix una força de cop que mai no havia tingut; tothom restà sorprès dissabte quan, després de poques entrades precises de l'ex-campió dels welters la fisonomia de la lluita canviava completament d'aspecte gràcies a l'eficàcia del cop. Hi havia entre els dos contendents una diferència de pes que sens dubte afavoria el nostre compatriota, però això no desvirtuava en termes apreciables la nostra asseveració, per tal com la força del seu atac tingué com a principal determinant l'execució dels cops més que la diferència esmentada, i la prova ens la donà el mateix Quirey, els cops del qual no assoliren, malgrat la innegable precisió, la força i eficàcia esperades, que de vegades palesaren degut precisament a la seva execució defectuosa, o, millor encara, degut a la col·locació defectuosa del francès en el moment de llançar-los.

Sáez, sense desmentir cap de les seves peculiars condicions i defectes, va boxar dissabte amb molta més fuga que de costum, fent a estones una brillantíssima exhibició de bona boxa. Completament blocat, sobri i atent sempre a les més petites obertures que li presentava la guàrdia del contrari, va prescindir completament del joc de flintes i féu en el cos a cos el seu joc més eficaç, col·locant una sèrie d'uppercuts que li valgueren, cap al final de la lluita, un domini absolut. Atent sempre al joc contrari, no va mostrar-se gaire mòbil, fent en tots moments un joc intel·ligent, però bé que hi hagué estones que semblava que redoblant els seus atacs hauria pogut exercir un domini més accentuat damunt el seu contrari.

Quirey va mostrar-se particularment mòbil i en possessió d'un joc que per la seva varietat agradà força a la concurrència. Aconsegui, en els tres primers rounds, dominar la situació gràcies als seus insistents atacs i al seu joc de flintes i ràpids desplaçaments, evitant així mateix la possible contra per mitjà d'una ben entesa tàctica. Sucumbí, doncs, per la major eficàcia del cop del contrari i també per la serenitat que l'esmentat palesà en tot moment. Es, sens dubte, un consol per a la seva desfeta la diferència de pes abans alludida.

Els continuats aplaudiments que durant tot l'encontre i al final ressonaren, són la prova evident de la satisfacció amb què el públic seguí la lluita, que fou interessant de debò, atribuint-se Sáez la victòria per una diferència en la puntuació no gaire accentuada.

El veterà Frank Hoche ens demostrà en la mateixa reunió, davant d'Al Baker, les seves confiança d'ad-

Els grans èxits dels Automòbils DIATTO

En un mes

A la Fira de Milà (Itàlia), velocitat i economia

1.^r absolut (Giudici)

A la carrera circuit Mugello (Itàlia)

1.^r Stefanelli de la seva categoria i de l'equip més ben classificat. Cotxe completament de sèrie

A la Costa Limonest (França)

1.^r de la seva categoria i 2.ª de la Classificació general

A la Carrera en Costa de "La Rabassada" (Barcelona)

1.^r de la seva categoria.

2.ª en la categoria carreres

3.^r de classificació general

Agents generals a Espanya:

OLIVERES I CASACUBERTA

Aragó, 186

BARCELONA

judicar-se una victòria, fallant-li els seus projectes per la major eficàcia de l'atac contrari i també per l'handicap que per a ell representava la superior talla i envergadura del negre.

La lluita d'aquests dos boxadors fou seguida amb interès creixent per la concurrència. Hoche fou qui atacà primer, entrant tot seguit en cos a cos. Tots dos adversaris foren en aquesta mena de lluita veritables il·lustracions de tàctica defensiva, jugant els braços per tal de paralitzar-se mutuament els atacs en forma admirable. Al Baker, aconsegui en el segon round imposar-se una mica, i fou aquesta la causa que en el tercer Hoche atacés a distància, plaçant bons crochets

Cap bon aficionat no faltarà dijous a la vetllada de l'Iris.

de les dues mans al rostre, que el negre encaixà sense dificultats, ho i responent en la mateixa forma, amb considerable desavantatge per al francès, el qual, aleshores, es decidí novament a entaular el cos a cos. Destet aquest i a mitja distància, els dos adversaris s'atacaren amb fúria, encaixant per banda i banda igual nombre de cops, però veient-se tot seguit que els del negre tenien molta més força. La campana, anunciant el final del round, posà fi a aquest canvi de cops veritablement èpic. Hoche reprengué la lluita en el quart round visiblement handicapat. A la sortida d'un cos a cos hom el veié anar d'una banda a l'altra del ring com una nau sense govern. Al Baker no s'immuntà pas i continuà parsimoniós el seu atac. Hoche revingué una mica però de seguida el negre el tocà a l'estómac amb força. El francès intentà protestar de la regularitat del cop però Casanova, que va fer un arbitratge atentísim, no va voler escoltar les seves queixes, invitant-lo a guanyar el seu recó.

Pocs segons després Al Baker fou proclamat vencedor per abandonament del seu contrari. Fou un des-entallat normal d'una lluita en la qual el veterà Frank Hoche no podia esperar altra cosa, fent-se mereixedor de la consideració general per la magnífica resistència que oposà davant d'un adversari que li és, per molts conceptes, superior.

Els altres combats obtingueren els resultats següents: Molina bat Calixto, per punts. Escribano i Simó fan match nul. Sales bat Ros, per punts.

Fernan Delargen ha resistit Paulino durant quinze round

Dimenge abans passat Paulino Uzcudun fou oposat, a les Arenes d'Oran, al crack belga Fernan Delarge, que resistint durant quinze rounds el boxador base ha venjat en certa manera la desfeta per knock-out que davant del mateix experimentà el seu compatriota Jack Humbecq.

Heu's ací la ressenya que fa de l'encontre un col·lega local:

"Es anunciat el pes dels boxadors: Paulino fa 86 quilos; Delarge 80. Durant el primer round el belga cau a terra tocat de bolea pel seu antagonista, a la cara, però s'aixeca de seguida. Paulino col·loca encara, en el segon round, un uppercut que fa trontollar Delarge, però aquest es refà i aconsegueix, per mitjà d'una bona dreta, fer-lo balancejar damunt les cordes. Bars foren els cops de Paulino que arribaren a la cara del seu contrari; gairebé tots anaren prop de l'es-

Iris-Parc Dijous la millor vetllada nacional Cola-Villar.-Vallespin-Gironés.

quena o al flanc esquerre. Delarge encaixà bé i imposant el seu joc aconseguí plaçar bones contres amb precisió.

"A l'onze round Delarge punxé durament Paulino, que tení pel seu estómac; però atacant al seu torn el base, obliga al belga a entrar al cos a cos.

"Arribat el final sense que Uzcudun hagi aconseguit vèncer per knock-out, el belga és portat en triomf. Tothom espera que serà proclamat vencedor, però els jutges decideixen una altra cosa. El match nul hauria estat certament més raonable que no pas la decisió emesa a favor de Paulino. Delarge demana la revenja al límit de 85 quilos."

A la mateixa reunió Muñoz va batre brillantment el belga Winken i Tendero hagué d'abandonar davant Primer, el campió de França de la categoria dels welters, que experimenta un retorn de forma remarcable.

Tommy Milligan es campió d'Europa del pes mitjà

Molts dies de preparació precediren el match Frattini-Milligan, celebrat darrerament a Anglaterra, per al títol de campió d'Europa del pes mitjà. Essent així i no havent estat la decisió discutida, resulta evident que Milligan, el vencedor de l'encontre, cal que sigui considerat com el millor europeu del seu pes.

NOVES DE 101 ARREU

* En el Congrés Olímpic de Praga el baró Pierre de Coubertin va proposar que la boxa fos exclosa dels Jocs Olímpics. La proposició fou rebutjada.

* Diuen que el pròxim dia 27 Uzcudun boxarà a París contra un dels tres adversaris següents: Frank Goddard, Soldier Jones o Bombardier Wells. Hom assegura també que en la mateixa reunió, que tindrà lloc al Velòdrom d'Oran, Ricard Alis boxarà contra Molina i Alverel i Paul Fritch faran llur match revenja. Ja ho veurem.

* Bruno Frattini, de tornada de Londres, on fou batut per Tom Millygan, assegura que es considera

Gironés-Vallespin, Campionat de Catalunya, i Cola-Villar, Challenge del pes Welter

encara en possessió del títol europeu de la categoria del pes mitjà per tal com no mai l'esmentat combat fou organitzat per al títol. Com sigui que abans de l'encontre hi hagué un pesatge i que tots dos boxadors estaven dintre el límit del pes mitjà, és segur que l'afar tindrà conseqüències. L'única circumstància que afavoreix l'Itàlia en la seva pretensió és que els jutges que actuaren durant el match no eren internacionals per bé que aquest és un feble argument, des del punt de vista anglès, si els esmentats jutges estaven reconeguts per la Federació del seu país i havien ja actuat en altres encontres internacionals.

CURSA COSTA RABASSADA

Fenomenal triomf dels automòbils

BUGATTI

CLASSIFICACIÓ GENERAL

F. Vizcaya, 1.er i 2.^{on} Absoluts

amb cotxes idèntics als que es lliuren al client

Cotxes 1.500 c. c. turisme

1.er J. Martí, sobre Bugatti, a 56,603 km. per hora
(record batut)

Cotxes 2.000 c. c. esport

1.er F. Vizcaya, sobre Bugatti, a 65,934 km. per h.
(record batut)

2.^{on} R. Miralles, sobre Bugatti, en 4 m. 41 s. 8-10

Cotxes 2.000 c. c. curses

1.er F. Vizcaya, sobre Bugatti, a 68,441 km. per h.

Record batut i millor temps del dia

(amb magneto Bosch, carburador Solex, pneumes Bergougnan,
oli Yacco i benzina Shell)

REPRESENTANT
GENERAL
A ESPANYA:

AUTOMÓVIL SALÓN

Trafalgar, 52
Pl. Catalunya, 18
Diagonal, 429